

SUDENAIKA

1/2005

Suden Aika 1/2005

Pääkirjoitus: Mihin tarvitaan Susi ry:tä? Anu Salminen.....	2
Hiihtämään susien jäljille!.....	3
Tapahtumia & ajankohtaista asiaa.....	5
Uusi tekniikka voi suojata metsästyskoiria Suomennos: Henrik Wolff.....	6
Susi - kansallinen kiistakapula. Marko Lehto.....	7
Teatteri Poleemi tukee sudensuojelua.....	9
Susirunoutta Mikka Lyytikäinen.....	10
Talviunilla Minna Ertimo.....	11
Oksu ja Sushi oikeudessa Anni Hassi & Titti Pyörälä.....	13
Tapahtumia & ajankohtaista asiaa.....	14

Suden Aika on Luonto-Liiton susiryhmän jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa ja lähetetään suoraan jäsenille.

Susiryhmän puheenjohtaja:
Outi Ovaskainen
p. 040 570 7274
Susiryhmän työntekijä:
Anu Salminen
anusalmi@cc.joensuu.fi
p.050 - 536 1024

Suden aika 2/2005
jutut ja kuvat osoitteeseen
Lea Kettunen/Luonto-Liitto
Annankatu 26 A 5krs
lea.kettunen@luontoliitto.fi

Jäsenmaksut:
köyhät / 5 €
rikkaat / 10 €
todella rikkaat / 10+ €
Maksu susiryhmän tilille:
218518 - 153042 (viite 1070)
Huom! Emme tarkasta jäsenmaksujen viestikohtia, joten pankin kautta ei yhteystiedot tai nimet välity meille!

Yhteystiedot tai vanhojen jäsenten kohdalla nimi tulee lähettää osoitteeseen susiryhmä@luontoliitto.fi tai Susiryhmä/Luonto-Liitto, Annankatu 26 A 00100 Helsinki.

KANSI:
Susiryhmän uusi logo, jonka on suunnitellut
Lea Kettunen

Pääkirjoitus

Mihin tarvitaan Susi ry:tä?

Tammikuun alkupuolella Joensuussa perustettiin uusi järjestö, Susi ry. Moni Luonto-Liiton Susiryhmän aktiivikin oli yhdistystä perustamassa. Uuden järjestön perustamiseen johtaneita syitä on tässäkin lehdessä puitu edellisessä numerossa, mutta kenties pieni kertaus ja lisäys on silti paikallaan.

Susiryhmä on koko kymmenvuotisen historiansa ajan ollut Luonto-Liiton alainen toimintaryhmä, ei itsenäinen yhdistys. Voi olla, että se on vaikuttanut kielteisesti Susiryhmän etsiessä ulkopuolista rahoitusta hankkeilleen. Luonto-Liitto ei toisaalta ole myöskään kyennyt rahoittamaan Susiryhmää niin paljon, että toivotut projektit olisi saatu käyntiin.

Susiryhmä on ilmeisesti mielletty nuorten toiminnaksi. Tälle käsitykselle on jo ehtinyt tulla vahvistustakin, kun ihmiset ovat iloisina halunneet liittyä Susi ry:hyn ”nyt kun lopulta on myös aikuisille tarkoitettu susien suojelujärjestö”.

Luonto-Liiton Susiryhmä ei ainakaan nyt katoa minnekään. Se jatkaa omaa toimintaansa ja toimii sen lisäksi tiiviissä yhteistyössä siipiään aukovan uuden tulokkaan kanssa.

Uuden yhdistyksen vastavalittuna puheenjohtajana minulla oletetaan varmaankin olevan selkeä visio siitä, mikä Susi ry on. On sanottava, etten osaa aavistaa, mitä kaikkea se tulee olemaan, mutta ainakin voin sanoa sen, mitä toivon järjestön olevan ja tekevän.

Olen täysin kyllästynyt nykyiseen susikeskusteluun jossa kaikki kommentit ovat

ennalta-arvattavissa ja jossa rintamalinjat on kaivettu vuosia sitten. Haluaisin, että Susi ry voisi toimia hedelmällisen kansalaiskeskustelun forumina ja luoda yhteistyökanavia kaikkiin suuntiin. Sudensuojelu ei ole Suomessa niinkään biologinen kuin sosiaalinen ja yhteiskunnallinen ongelma, niinpä sitä ei yksin luonnontieteillä pystytä ratkaisemaan.

Yksi avain susikysymyksen ratkaisuun on susien sietämisen parantaminen. Tässä ovat keskeisiä petovahinkojen ennaltaehkäisy ja tiedon lisääminen. Molemmat ovat asioita, joissa Susi ry voi toivoakseni olla mukana. Kansalaisvaikuttamisen ja kovan työn vastapainona on suorastaan pakko päästä välillä rentoutumaan ja nauttimaan luonnon rauhasta. Onneksi suurpetoharrastus antaa siihenkin mahdollisuuksia. Toivoakseni susien jäljillä hiihtely saa pian rinnalleen ulvontaretkiä syyskesästä, patikointia muidenkin eläinten asuinsijoilla jne. Kansainvälistä yhteistyötäkin olisi mukava tehdä, suurpetoja harrastavia ryhmiä kun löytyy muistakin maista.

Olen puuhastellut susien parissa jo useita vuosia. Toivon, että jossain vaiheessa jäisi aikaa syventyä myös muihin suurpetoihin. Erityisen lähellä sydäntäni on ahma ja sen vaikeudet saada elämisen oikeutusta Suomessa.

Anu Salminen, Luonto-Liiton Susiryhmän työntekijä, Susi ry:n puheenjohtaja

P.S. Jos haluat liittyä Susi ry:hyn, toimi näin: Maksa tilillemme 460023-273150 jäsenmaksusi ja merkitse pankkisiirron viestikenttään nimesi ja osoitteesi. Mikäli haluat Suden Aika-lehden, kirjoita siihen vielä tunnus SA. Jos olet jo valmiiksi Luonto-Liiton Susiryhmän jäsen, et varmaankaan halua toista lehteä. Kun olet maksanut, lähetä nimesi, osoitteesi ja tieto lehden haluamisesta osoitteeseen annakahkonen@hotmail.com.

HIIHTÄMÄÄN SUSIEN JÄLJILLE!

Jo perinteeksi muodostunut Susiryhmän hiihtotapahtuma laajenee ja muuttaa muotoaan tänä talvena. Tapahtuma on jaettu kolmeen erilliseen osaan, jotka eroavat paitsi maantieteellisen pitopaikkansa, niin myös sisältönsä ja fyysisen raskautensa puolesta toisistaan.

Osa I:

24.3. - 27.3. Jälki- ja maastohiihtokurssi Ilomantsissa

Kurssi on tarkoitettu kaikille eläinten lumijäljistä ja talvisessa luonnossa liikkumisesta kiinnostuneille. Kurssin tavoitteena on tutustuttaa osallistujia eläinten käyttäytymiseen talvisessa luonnossa ja opettaa tunnistamaan hangelta löytyvät jäljet. Kursilla perehdytään myös hiihtämiseen metsäsuksilla ja suksien huoltoon. Suuri osa oppimisesta tapahtuu maastossa retkeillen. Mahdollisena bonuksena osallistujat saattavat hyvinkin löytää susilauman jäljet. Kursin opettajina toimivat Anna Kähkönen ja Teppo Rämä.

Kurssi soveltuu sekä metsähiihtoa jo jonkin aikaa harrastaneille että niille, joita vasta kiinnostaisi ensimmäistä kertaa kokeilla. Hiihdettävät päivämatkat ovat lyhyitä, eivätkä teknisesti kovin vaativia. Viikonloppu on erityisen sopiva nuorille. Myös

koko perheet ovat tervetulleita, joskin osallistujien alaikäraja on 14 vuotta. Yläikärajaa ei ole.

Majoitumme kurssilla maalaistalossa. Talossa on lattiamajoitus. Käytössämme on sauna. Kurssille mahtuu 20 henkilöä.

Hinta Susiryhmän ja Luonto-Liiton jäsenille 50 euroa ja muille 70 euroa. Hinta sisältää opetuksen, kuljetuksen Ilomantsista sekä vaatimatonta leiriruokaa.

Osa II:

31. 3. - 3.4. Susihiihto Lieksassa

Hiihdämme jo edellisten vuosien hiihdoista tutuksi tulleissa Ruunaanjärven maisemissa. Matkan varrella saamme ihailia vanhaa metsää, karsikkopuita ja mitä luultavimmin suurpetojen ja ehkä myös metsäpeuran jälkiä.

Pitkän viikonlopun aikana opimme tunnistamaan maastossa eläinten lumijälkiä ja seurailemme niistä mielenkiintoisimpia.

Ennen kaikkea kuitenkin nautimme hiihtämisestä ja talvisen luonnon rauhasta.

Lieksan susihiihdoilla toimivat oppaina paikalliset rajavartijat ja Anna Kähkönen.

Majoitumme Uramon kämppään, jossa osalle väestä riittää sänkyjä, kun taas huono-onnisimmat joutuvat turvautumaan lattiamajoitukseen. Käytössämme on sauna. Hiihtäjille tarjotaan päivittäin aamupala, vaatimattomat eväät koko päivän retkelle ja illalla lämmin ruoka.

Lieksan susihiihto on vaativuudeltaan tapahtuman keskitasoa. Päivittäiset hiihtomatkat ovat vähintään toistakymmentä, mutta toisinaan jopa vähän yli kaksikymmentä kilometriä. Suosittelemme, että osallistujat hiihtäisivät jonkin verran tänä talvena jo ennen susihiihtoon lähtöä.

Hinnat Luonto-Liiton tai Susiryhmän jäsenille 50 euroa ja muille 70 euroa. Hinnat sisältävät tarvittaessa kuljetukset Lieksasta, ruuat ja ohjelman. Tapahtumaan otetaan 15 osallistujaa.

3.4. - 7.4. Matkalla pohjoiseen

Jos haluat kokonaisvaltaisen hiihtoelämyksen, ilmoittaudut myös tälle osuudelle. Siirrymme jakson aikana Lieksasta Kuhmoon. Emme hiihdä koko matkaa, mutta osa reitistä edetään etappihiihtona. Ennen kaikkea tarkoituksena on edetä hienoissa maastoissa rauhallista tahtia ja ottaa kaikki ilo irti keväturingosta, hankihiihdosta ja metsän hiljaisuudesta.

Otamme maksimissaan 6 osallistujaa tälle osuudelle. Hinta 75 euroa Luonto-Liiton tai Susiryhmän jäsenille ja 105 euroa muille. Hinta sisältää osallistumisen sekä Lieksan että Kuhmon viikonloppuhiihtoihin ja välipäivähiihdot kuljetuksineen sekä ruokineen.

Osa III:

7.4. - 10.4. Kuhmon susihiihto

Susihiihdot palaavat monen vuoden tauon jälkeen nyt Kainuuseen, kun retkeilemme Jonkerinjärven maisemissa Kuhmossa. Aluella elelee pantasusilauma, ja muidenkin suurpetojen jälkiä on todennäköistä löytää viikonlopun aikana. Perehdymme Hangelta löytyviin jälkiin ja seuraamme kiinnostavimpia.

Teemme hiihdolla koko päivän retkiä tukikohdastamme käsin. Tämä osuus on tapahtuman vaativin, hiihtomatkat ovat päivittäin noin parinkymmenen kilometrin mittaisia, välillä vähän pidempiäkin.

Oppainamme maastossa toimivat eräopas Urpo Piirainen ja Anna Kähkönen. Majoitumme mukaviin sisätiloihin ja käytössämme on myös sauna. Hiihtäjille tarjotaan aamulla ennen lähtöä aamupalaa ja eväät mukaan otettaviksi. Illalla tukikohdassa syödään lämmin ateria.

Hinta Luonto-Liiton tai Susiryhmän jäsenille 50 euroa ja muille 70 euroa.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset kaikkiin osioihin mielellään sähköpostilla anusalmi@joensuu.fi tai toissijaisesti puhelimitse 050- 5361024.

Ajankohtaista:

Susisymposium järjestetään Våådalenissa Pohjois-Ruotsissa 7.-9.3. Lisätietoja susisymposiumista löytyy osoitteesta:
www.vargsymposiet.se/assets/pdf-filer/vargsymposiet%202005.pdf

Susiryhmäkin osallistuu tilaisuuteen!

Vantaan Luonnonystävien (VaLu) VaLuRAUTAA -klubi järjestetään 8.4. Vantaan Vernissassa, Tikkurilassa. Esiintymässä ovat Plain Ride, Echo is your love ja Disco Ensemble. Tilaisuus on ikärajaaton (rajattu anniskelualue). Liput 6/7 euroa. Lisätietoja osoitteesta:
www.valu.fi/valurautaa

Hämeen luontopiiri (HLP) järjestää metsiensuojelun tukikeikan Tampereen Telakalla 15.4. Esiintymässä ainakin Kauko Röyhkä ja pari muutakin. Lisätietoja osoitteesta hlp@mmtalo.sci.fi tai p. 03-2120097.

PETOILTA VANTAALLA

Vantaan Luonnonystävät (VaLu) ja Luonto-Liiton Susiryhmä järjestävät petoillan Vantaan Tikkurilassa, Tonttulan talo (Ratatie 2) tiistaina 19.4. Alkaen kello 18.00.

Biologian opiskelija ja Susiryhmän jäsen Mia Valtonen kertoo Suomen susista, suden ekologiasta ja susi-tutkimuksesta. Lisäksi Susiryhmä esittelee toimintaansa.

Lisätietoja osoitteesta: toimisto@valu.fi tai susiryhma@luontoliitto.fi.

Svensk Jakt Nr.1 Januari sida 24

Uusi tekniikka voi suojata metsästyskoiria

Uusi tekninen ratkaisu voi mahdollisesti pelastaa koiria jotka joutuvat petoeläinten hyökkäyksen uhriksi. Uusi patentoitu materiaali antaa hyökkäävälle eläimelle sähköiskuja.

Uusi patentti tulee keksijältä Mikael Carsteinilta Leksandista. Tekniikka perustuu kahteen ohueeseen virtaa johtavaan metalliverkkoon joita erottaa eristävä välikerros. Tätä ympäröi suojaava kangaskerros lähinnä suojattavaa eläintä ja kulutusta vastaan suojaava kangaskerros ulkopinnalla. Virtalähde, joka on periaatteessa samaa tyyppiä jota käytetään koirien kouluttamiseen käytetyissä kaulapannoissa, liitetään molempiin metalliverkkokerroksiin siten että toinen verkko on liitetty plussaan ja toinen miinukseen.

Kun puraisun seurauksena molemmat virtaajohtavat kerrokset tulevat kosketuksiin toistensa kanssa virtapiiri sulkeutuu. Tällöin virtalähteestä tulee yksi tai useampi voimakas sähköisku. Eristys ja vahva sisäkangas pitäisi estää vaatetta kantavaa koiraan tuntemasta sähköiskuja.

Laitteeseen on mahdollista liittää pieni äänilähde joka on samaa tyyppiä kuin palovaroittimissa. Tämä sen vuoksi että voimakas ääni pelottaisi hyökkäävää eläintä ja toisaalta se tekee mahdolliseksi nopeasti löytää koira jonka kimppuun on hyökätty.

Patentti koskee tekniikkaa jolla sähkövirtaa johtavia kerroksia liitetään materiaaliin joista voidaan tehdä vaatekappaleita. näitä voidaan myös tehdä ihmisille. Laitetta on testattu laboratorio-olosuhteita vastaavassa tilanteessa ja se on tällöin toiminut.

Nyt kun keksintö on patentin suojaama on seuraava vaihe hakea sponsoreita jotka ovat halukkaita rahoittamaan prototyyppin koiria varten ja tekemään kenttäkokeita, sanoo keksijä Mikael Carstein. Lisäksi minun on selvitettävä tarvitaanko tällaisten virtalähteiden käyttöön tässä tarkoituksessa erityistä lupaa.

Uffe Stridsberg (Suomennos: Henrik Wolff)

SUSI

- kansallinen kiistakapula.

Susi on kaikinensa erittäin mielenkiintoinen eläin. Sen pitkälle kehittynyt laumahierarkia jaksaa kiehtoa vielä monen vuoden jälkeen. Tarkka metsästysstrategia verrattuna yksittäisen eläimen saalistustaitoihin osoittaa että olemme tekemisissä hyvin osaavan lajin kanssa. Ja se, että susi pysyy aina ykköspuheenaiheena ihmisten parissa on se suurin kiinnostusta herättävä asia. Mikä sudessa puhuttaa?

Suomessa on aina ollut susia, enemmän tai vähemmän. Nyt vain näyttää, että niistä puhutaan julkisuudessa enemmän kuin aiemmin. Tai sitten se vain tuntuu siltä. Mikä on muuttunut? Onko tiedoitusvälineitämme jutunaiheet lopussa? Tarvitaanko kylillä enemmän jutunaiheita? Vai olisiko syynä sittenkin se, että susi olisi tunkeutumassa enenevässä määrin ihmisen reviereille. Kun tähän vielä liitetään se tosiasia, että sudesta ja sen maailmasta tiedetään kansan keskuudessa liian vähän, saadaan summaksi alkavan paniikin siemen. Kun alueitamme uhkaa tuntematon vaara, joka vielä saapuu naamioituneena muistuttaen lähes tavallista koira ei seurauksia tarvitse arvailla. Kaikilla on sormet herkästi kiväärin liipaisimella. Pitäähän tällainen uhka poistaa. Heti ja kokonaan. Eihän ole oikein, että aiempi turvallisuuden tunne on uhattuna.

Viimeksi sodan aikana oli valtiomme turvallisuus uhattuna hyvin suuren vihollisen toimesta. Tämä uhka saatiin torjuttua suurin uhrauksin. Sen jälkeen Suomi on saanut olla melko rauhassa. Joidenkin

mielestä maahanmuuttajat ja pakolaiset on laskettava uhaksi kansalliselle turvallisuudelle, mutta todellisia vaaroja ei liiemmästi ole ollut. Miksi siis suden mukanaan tuoma uhka saa ihmiset hyppimään seinille ja tarttumaan aseisiin? Miksi se on luonut kaksi hyvin vahvaa koulukuntaa, vastustajat ja kannattajat. Itse kulkisin mielummin susien keskellä kuin karhujen kanssa. Ovathan karhut tunnetusti aggressiivisempia varsinkin pentujensa seurassa. Miksi siis susi sapettaa niin monia?

Syitä on varmasti monia. Ensinnäkin, suden uhka on yksilötason uhka. Kyseessä ei ole suoraan kansallisesti vaaraa aiheuttava asia, vaan haitat kohdistuvat suoraan henkilötasolle. Toiseksi kyse on vaistonvaraisesta reviiirihasta. Suomalainen ihminen on aina ollut hyvin tarkka omista alueistaan ja omistuksistaan. Kaikki näitä uhkaavat vaarat on torjuttava. Lisäksi susi on eläin jota ilmankin tultaisiin toisten mielestä toimeen. Sudesta ei kansan keskuudessa tiedetä tarpeeksi. Vanhat sadut ja tarinat ovat monille ainoa tietolähde tästä nelijalkaisesta tappajasta ja lastensilpojasta jollaiseksi susi usein näissä kertomuksissa kuvataan. Kertomuksissa joita luettiin lapsille jotta he olisivat kiltisti ja söisivät salaattinsa. Ja onhan susi ollutkin oiva aihe näihin legendoihin, Erittäin harva on sutta edes nähnyt muualla kuin verkkoaitojen sisällä. Siitä on ollut helppoa kertoa juttuja, eihän kovinkaan moni tiedä totuutta.

Suomi on maa jossa ei mielestäni voida koskaan saavuttaa suden tasaista levittäyty-

mistä koko maahan. Tämä johtuu pääosin asutusten keskittyneisyydestä ja maastomme monipuolisuudesta. Varsinaisia isoja korpialueita on olemattoman vähän. Lisäksi harvempi suomalainen haluaa sutta naapurikseen. Vaikka suden ei tiedetä aikoihin käyneen ihmisen kimppuun eivät vanhemmat uskalla päästää lapsiaan yksin ulos hämärään aikaan. Koulumatkoja pelätään. Koiria joutuu suden saaliiksi. Ja mikä pahinta, varsinaista syyllistä ei löydy mistään. Toisaalta on paljon, paljon suurempi todennäköisyys jäädä auton alle koulumatkalla kuin suden hampaisiin. Ja varmasti sutta useampi koira on ihmistä purrut. Haloo....

Entä mitä sitten pitäisi Suomen susikannalle tehdä? Tappaa kaikki vai suojella joka ainoa yksilö? Tällä hetkellä vastaus on kaikkea muuta kuin selkeä. Suomea sitovat monet Euroopan Unionin määräykset ja direktiivit. Niiden mukaan susi on täysin suojeltu jokaista turkin karvaa ja tassun kynttä myöten. Ainoat poikkeukset ovat poronhoitoalueilla. Piste. Onko tämä oikein? Toisaalta, jos kaikki sudet hävitettäisiin, niin mitä siitä seuraisi? Ei varmaankaan kovin hyvää tästäkään. Voidaanko Suomessa edes puhua 'Suomen sudesta', eikö oikeampi määritelmä olisi 'Venäjän susikannan Suomen puolelle ulottuva osa'. Valtio ministeriöineen valvoo suurpetoja, mutta sielläkin voimavarat ovat rajalliset. Paljon puhetta mutta vähän tekoja. Ne harvat suden puolustajaksi julkisesti julistautuvat ihmiset ovat helisemässä suuremman 'yleisen käsityksen' paineen alla. Vaikka järjestäytynyt suden suojelutyö onkin kasvamassa on vastustus edelleen valtavaa. Poislukien tietysti ne jotka eivät välitä.

Paljon kysymyksiä, mutta valitettavan vähän vastauksia. Jotain pitäisi kuitenkin tehdä tämän ongelman lieventämiseksi vaikkei

sitä kokonaan pois saisikaan. Vaan mitä nyt sitten on tehtävä? Omasta puolestani vaihtoehtoja ei ole montaakaan. Ihmisten tietomäärää sudesta on lisättävä ja siten ehkä saamme muutetua asenteita ja käsityksiä sudesta. Susi pitää saada 'hyväksytettyä' välttämättömäksi osaksi Suomen luontoa. Vasta sen jälkeen omaamme paremmat mahdollisuudet ottaa selvää siitä kuinka monta tänne mahtuu.

Korpususi on rekisteröimätön toistaiseksi hyvin pieni yhdistys jonka tavoitteena on saattaa susi suomalaisten tietoisuuteen todellisemmassa asussa kuin se tällä hetkellä on. Tulemme järjestämään erilaisia esitelmia ja luentotilaisuuksia ympäri Suomea ja kerromme mahdollisimman monelle mikä se susi lopultakin on. Pyrimme puolueettomaan ja kaunistelemattomaan esitystapaan jotta tämän 'suisodan' molempien osapuolten kannat saataisiin mahdollisimman selkeästi esille. Tällä hetkellä resurssimme ovat varsin rajalliset joten minkäänlaisia aikatauluja emme voi antaa, katsotaan mitä vastaan tulee. Asiasta kiinnostuneiden kannattaa käydä katsomassa internetissä osoitteessa susi.korvessa.net. (Huom: ilman www-alkua.) Tätä kirjoitettaessa sivut olivat vielä kesken, mutta toiveissa on että saamme ne valmiiksi mahdollisimman pian.

Työtä on paljon, ja se on hyvä. Ainakaan ei pääse pitkästymään.

Hyvää vuotta 2005 susille ja susimielisille

Marko Lehto, Korpususi

TEATTERI POLEEMI TUKEE SUDENSUOJELUA!

**Teatteri Poleemi tukee Luonto-
Liiton Susiryhmän ja Susi ry:n
toimintaa. Torstaina 3.3. Veitsen
terällä -teatteriesityksen lipputulot
ohjataan suoraan sudensuojelun
tukemiseen. Tule paikalle!
Teatteri Poleemi (Helsinki):**

Veitsen terällä

**Käsikirjoitus: Miira Rauhamäki,
ohjaus: Miira Rauhamäki ja Jessica
Suni**

**Rooleissa: Saara Susiluoma,
Tommi Koivula, Rauni Tompuri,
Timo Puohiniemi, Linda Savonen,
Essi Kaartinen.**

Musiikki: Antti Kauhanen, Äänet:

Roope Ritvos

**Musiikin ja äänten ajo: Tommi
Suomela**

Valojen ajo: Pete Pesonen

Veitsen terällä on draama, osin musta komedia Varpu-tytön kasvamisesta epävarmaksi naiseksi, joka käyttää itsensä viiltelyä keinona ahdistuneisuutta vastaan. Varpu elää lapsuutensa ja nuoruutensa ympäristössä, jossa ei ole puhetta ja halauksia. On vain ongelmia, joita ei selvitetä, kuten äidin alkava skitsofrenia. Nuoren tytön ja naisen paha olo heijastuu myös pyrkimyksenä auttaa kärsiviä eläimiä. Opiskelijamaailmasta Varpu löytää bile- ja aatetovereita, mutta sisällä jomottava musta möykky jatkaa kasvamistaan.

Oranssi (Herttoniemi, Hiihtäjätie 1) ensi-ilta pe 25.2. klo 19. Muut esitykset 27.2., 3.3., 6.3., 11.3., 13.3., 16.3., 18.3., 20.3., 27.3., kaikki klo 19. Liput 7/5e, varaukset: 041-777 3968

Vierailuesitykset myös Jyväskylässä Baari Vakiopaineen teatteritilassa (Kauppak.6) pe 4.3. klo 19 ja la 5.3. klo 14 ja 19. Liput 7/5e, varaukset: 041-777 3968

HUOM! Kolmen esityksen lipputuotot lahjoitetaan kokonaan hyväntekeväisyyteen: su 27.2. Aseistakieltäytyjäliitolle to 3.3. Susi ry:lle ja Luonto-Liiton Susiryhmälle su 6.3. Rekku Rescue Ry:n kautta Tallinnan löytö-eläintarhan hoidokeille

**”Kaikkei ei tarvii
antaa anteeks, mut
antasit läheisilles edes
mahdollisuuden”
-Petu**

**”Ne tuijottaa vaan,
kaikkialta. Eikä yksikään
niistä puhu mitään”
-Äiti**

Herätessäni,
hopean harmaa viipyili kerälle käpertyneenä,
oikoi raajansa,
katsoi kysyen, hymyili,
livahti oven raosta porstuaan
- kerrankin, aamulla heräsin lämpimänä,
ystävä sylissäni vain hetki sitten.

Nyt on opeteltava uudelleen rohkeaksi,
ajopuu halajaa virtaa
- lastu poikineen lainehtii, susienkin luo -
omillaan, mekin, emme hylkää uskoamme,
eivät laumatkaan lakkaa uskomuksiaan.

Tämä on alkujen alku,
kevein käpälän kosketus
koskemattoman hangen pirtaan.
Totuus ja oikeudenmukaisuus suutelevat laumaamme,
armahtavat vuoksen jälkeen luoteen.
Jääriite takertuu anturoihimme,
katse ylös, eteenpäin -
kaunis kieli läähättää, nostaa sumun -
me aaveet, sanojemme arvoiset,
mykän maailman viestinviejät sanansaattajinamme.
Ilman meitä ilma ei puhdistu,
myrsy ei herää talviunestaan
- tahto varoo rakkautta -
susi, virsi vaaraan,
vailla suojeluspyhimystä, kanssamme.

Miikka Lyytikäinen 2004

Talviunilla

Oletko koskaan nukkunut karhun kanssa talviunta? Ei ole hääviä hommaa, voin vakuuttaa. Ettei tarvitse kokeilla. Säästyy talvi muihin rientoihin. Satuinnimittäin törmäämään iltalenkillä yhteen puolituttuun karhuun. Se oli vähän äreä, mutta vakuutti sen johtuvan väsymyksestä. Ei kuulemma pitkään aikaan ollut nukkunut hyvin. Ei sitten viime talven.

Käveltiin siinä pururataa pitkin, kun karhu ehdotti, joskokävisin sen kanssa talviunille. Oli kuulema yksinäistä olla pitkä talviseuraa vailla. Olisi minulla ollut muutakin tekemistä: lotto olisi pitänyt viedä ja Salatut elämät nauhoittaa, mutta ajattelin, että ehtiähän noita. Talviunista olin vain unelmoinut ja niinpä lähdin nallen matkaan. Karhu oli katsonut valmiiksi sopivan pesäpaikan ja raahannut joitakin tarpeita lähettyville. Sammalta ja heinää, lähinnä. Kävi vielä siispaisemassa viimeiset naavat yhden kuusen oksalta. Parilla kahmaisulla se siirsi mullat syrjään. Taputteli nopeasti ja taidokkaasti sammalet pesän pohjalle. Heinät se myttäsi suuriksi palloiksi, kelpaisivat tyynyiksi. Kaikki näytti aikalailla mukiinmenevältä ja kieltämättä minuakin väsytti joten, mikä jottei.

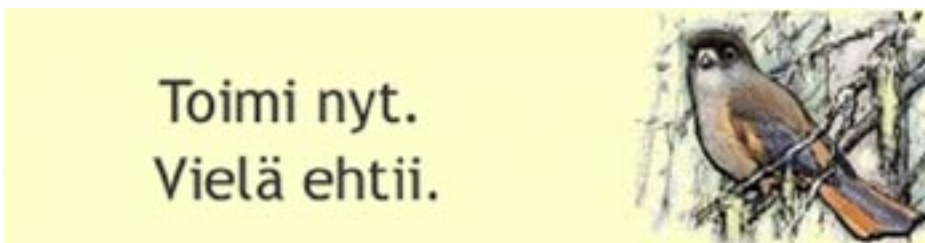
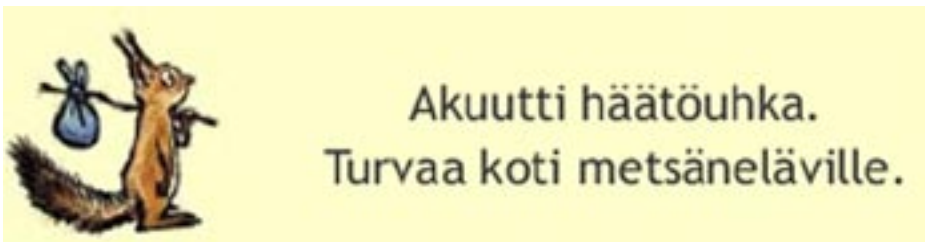
Mutta moni karhu päältä kaunis. Samassa kun katto oli saatu pään päälle, niin kaveri alkoi kuorsata. Meteli oli semmoinen, että siinä nukahtamiseen ei minkään lammaslauman laskenta auttanut. Tökkäsin karhua kylkeen ja onnekseni se käänsikin asentoa. Tunsin kuitenkin, miten vieruskumppanin ruumiinlämpö lasi ja onnitteilin itseäni siitä, että kesän aikana kertynyt vararavinto oli yhä paikoillaan.

Helmikuulle saakka minua nukutti maikoisasti. Sitten valon määrä alkoi kasvaa, ja pahimmat univelat olivat taakse jäänyttä elämää. Kääntelehdin niin, että päällä ollut verkkapuku kuristi kaulaa. Huikoi. Olin jo tekemässä lähtöä, kun muistin vanhan ohjeen: älä herätä nukkuvaa karhua. Mikä neuvoksi? Muistelin muita kansanviisauksia, mutta mieleeni tuli vain vanha vitsi, jossa mies puree mieluummin kätensä poikki kuin herättää vieressään makaavan edellisyön heilan. Vitsi ei kuitenkaan paljon naurattanut ja jäin aloilleni, vaikka jalat alkoivatkin puutua.

Maaliskuun lopulla jostain leijuu miellyttävä tuoksu, joka pakottaa toimimaan. Tuoksu, joka muistuttaa hyvästä ruuasta ja sisuskaluja riuduttavasta nälästä. Haas-

ka. Jossain tässä lähistöllä. Kaivaudun ulos pesästä ja lähden kulkemaan. Ruuan tuoksu johdattaa minut metsän reunalle ja joutomaita pitkin Keskuspuistoon. Saavutan Töölönlahden ja Mannerheimintien. Tuoksu on niin huumaava, etten huomaa ympärilleni syntyvää hajaannusta. Minun on päästävä Stockmannille. Herkkuun. Nopeutan askeleitani. Joku juoksee hädissään edestäni, toinen vetäytyy porttikäytävään. Asvaltti rapisee kynsieni alla. Juuri kun käännyn Aleksille, kuuluu laukaus. Jalat petävät, kaadun ja lyön leukani. Katuviemäriin valuu punainen noro.

- Minna E.

OKSU JA SUSI OIKEUDESSA

JÖSSES

EU:ILTA
SAMOT KES-
TÄMÄTTÖ-
MÄSTÄ SUSI-
POLITIIKAS-
TA 10MIJ.E

MATKALLA TOVERIT
KERÄVÄT 20000 KANNAT-
TAJAA ADRESSIIN, JONKA
VAATIMUKSENA ON
SUOJELLA 10% ETELÄ-
SUOMEN METSISTÄ.

MARS
OIKEUDEN
JAKOON

PELASTA
PISTÄ NIMI
JOKKO

SEPE HAIRAHTUI
PIKARUOKAAN

OU-
NOU

TÄSTÄ SEURAA PIAN
MURHAA, JOLLET
VAIHDA MAISEMAA

ITALY

SUSIASIAT
YMPÄRISTÖ-
MINISTE-
RIÖÖN

OIKEUS
JA
KOHTUUS

AMMAISTUS
TOTEEN
SALAKAADOISTA

RAKASTAKAA
RAKASTAKAA

TOIVOT

Kutsu Susiryhmän vuosikokoukseen

Luonto-Liiton Susiryhmän vuosikokous pidetään lauantaina 16.4. Alkaen kello 14.00 Luonto-Liiton toimistolla. Osoite: Annankatu 26 A, viides kerros, Helsinki.

Vuosikokouksen yhteydessä hyväksytään toimintakertomus 2004 ja toimintasuunnitelma 2005 sekä talousarvio vuodelle 2005. Lisäksi kokouksen yhteydessä valitaan uusi hallitus ja käsitellään muut sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa!

Näy ja tuet samalla Susiryhmän toimintaa!

Susiryhmä myy tyylikkäitä susiheijastimia 3 euron hintaan sekä Tee se itse-henkisiä Oikeus olla susi -hihamerkkejä 2 euron hintaan.

Tilaa osoitteesta susiryhma@luontoliitto.fi

Ajankohtaista petoasiaa sähköisesti

Petolista on sudensuojelijoiden sähköpostilista, joka ei tuki postilaatikkoasi mailitulvalla. Liittyminen käy kätevästi mailaamalla osoitteeseen: susiryhma@luontoliitto.fi

Susiryhmä ottaa vastaan t-paitalahjoituksia

Jos sinulla on hyväkuntoisia, mutta itselle turhia t-paitoja (ilman kuvapainatuksia), niin paitoja voi lahjoittaa Susiryhmälle Oksu ja Sushi-sarjakuvan tekijöillä on tarkoitus väsätä jossain vaiheessa susiryhmähenkisiä t-paitoja.

Paitoja voi toimittaa Luonto-Liiton toimistolle osoitteeseen: Annankatu 26 A 5.krs, 00100 Helsinki

2

PMM- sopimus
126277

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään palauttamaan ositteeseen:
Annankatu 26 A 5.krs, 00100 Helsinki

HUOM! Jäsenmaksut vuodelle 2005

Jäsenmaksut vuodelle 2005 ovat 5/10/10+ € köyhät/rikkaat/todella rikkaat.
Maksu maksetaan Susiryhmän tilille 218518-153042. Maksuessa tulee käyttää vii-
tenumeroa 1070 ja jättää viestikohdan tyhjäksi (ei siis viitettä viestikohdan) Yhte-
ystiedot tai vanhojen jäsenten kohdalla nimi tulee lähettää osoitteeseen:
susiryhma@luontoliitto.fi tai Susiryhmä/Luonto-Liitto, Annankatu 26 A, 00100
Helsinki.

Huom! Emme tarkasta jäsenmaksujen viestikohdista, joten pankin kautta ei yhte-
ystiedot/nimet välity meille! Muista siis ilmoittaa nimesi/yhteystietosi postitse.